

[Jeune]

baggrund i traktatens artikel 57, stk. 1, om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser m.m., er et klart vidnesbyrd herom. Med dette lovforslag åbnes der jo for, at sygeplejersker med en kun 2-årig uddannelse – og de findes stadig væk: det er ikke mange år siden, de blev uddannet på 2 år i Italien, nu har de fået en 3 års uddannelse i Italien, men i Frankrig er det stadig væk 2 år, om end de også dér om et par år går over til en 3-årig uddannelse – kan etablere sig her i Danmark, når de blot inden for de sidste fem år har haft 3 års arbejde. Det er ikke for at desavouere hverken italienske eller franske sygeplejersker, jeg nævner det her, ethvert land har sine muligheder og sin bestemmelsesret over, hvordan det vil udbygge og udvikle deres uddannelse og deres sundhedssevice.

Rådsdirektiv fra 1977, nr. 453, af 27. juni 1977 har fastsat et mindstekrav på 4.600 timer på 3 år i uddannelsen til sygeplejerske. Men herhjemme varer uddannelsen 3½ år, det fremgår klart af nugældende lov, men i dette forslag er det nu overladt til indenrigsministeren at fastsætte regler om uddannelse af sygeplejersker.

Den 29. juni modtog indenrigsministeren et brev fra Dansk Sygeplejeråd, hvor jeg ikke vil mene, som der blev sagt tidligere her, at der var en regulær accept, men der blev henstillet fra sygeplejerådet, at sundhedsstyrelsens cirkulære om, hvordan det omtalte EF-direktiv skal administreres, snarest skulle foreligge, så lovændringernes nærmere indhold og konsekvenser kunne vurderes. Det cirkulære foreligger, så vidt jeg ved, endnu ikke.

Det er på den baggrund faktisk ikke muligt at diskutere dette lovforslag. Vi kender ikke noget til de krav, der vil blive stillet til sygeplejersker fra andre medlemslande, hvad angår sproglige færdigheder, indsigt i dansk medicinallovgivning og sociallovgivning, teoretisk og praktisk erfaring, krav om efteruddannelse osv.

Vi ved heller ikke, hvilke uddannelsesmæssige konsekvenser dette her vil få; netop på det område er jeg meget betænkelig. Sygeplejerskeuddannelserne herhjemme er ikke blevet reformeret siden 1958. En god reform blev udarbejdet for nogle år siden af sundhedsstyrelsen. Den blev godkendt af Dansk Sygeplejeråd – det var betænkning nr. 730 – men den er blevet afvist. En revision blev

udarbejdet; den er blevet afvist. Nu står vi med en justering af grunduddannelsen med lidt mere udadvendt arbejde, lidt mere socialmedicin, men her mangler endnu den endelige underskrift. Hvor er vi henne i spørgsmålet om denne uddannelse? Vi har en stor mangel på sygeplejersker, og vi har et stort erkendt behov fra sygeplejerskerne selv om, at deres uddannelse er utidssvarende. Nu skal man se, at der i bemærkningerne til lovforslaget bliver sagt, at der ikke er aktuelle planer om at ændre sygeplejerskernes uddannelses længde. Nej, det har der ikke været i det, der har været lagt frem, men vi ved, at der nu skal nedsættes en ny arbejdsgruppe til at se på tingene. Og hvorfor skal de have et bånd på om, hvor længe uddannelserne skal vare, altså her ved EF-direktivet 3 år?

Vi kan ikke acceptere lovforslaget på det nuværende grundlag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi vil også angående dette lovforslag være til at få i tale. Men der er et par enkelte spørgsmål, som jeg gerne vil stille ministeren.

Dansk Sygeplejeråd har haft en række betænkeligheder med hensyn til især den teoretiske uddannelse. Jeg vil gerne bede ministeren enten nu eller senere gøre rede for, hvordan det går med forhandlingerne og de indvendinger, der har været fra Dansk Sygeplejeråd.

Endelig – det er jo også en slags forudsætning for hele loven –: har ministeren en oversigt over mangelen på sygeplejersker? Hvornår kan vi vente at komme ud af den? Har ministeren planer om at sørge for, at der bliver uddannet flere sygeplejersker? Netop i en tid, hvor det kniber for de unge at få uddannelse, er det da et område, hvor vi skal sætte alt muligt ind på, at de kan få en god uddannelse, som sygeplejerskeuddannelsen er.

Honoré (KrF):

Kristeligt folkeparti er ligesom det radikale venstre til at få i tale, når det gælder denne lovgivning, men vi deler andres interesse i, at denne lov, når den nu engang formodentlig bliver vedtaget, bliver administreret således, at forholdene for sygepleje og udøvelsen af sygepleje ikke undergår nogen forringelse.